

C: Pro mě jsi mrtvá.

B: Buď vůle má: Poser to, a budu tě strašit až do konce toho tvého zkurvenýho života.

C: Furt ho mám v patách

A: A co bys chtěla?

B: Zemřít.

C: Venku za městem jsem mámě řekla: pro mně jsi mrtvá.

B: To není ono.

C: Mocht se tak od tebe odpoutat a přitom tě neztratit.

A: To taky vždycky nejde

M: všude vykádám, že jsem těhotná a lidi vyzvídají: Jak's do toho přišla, co bereš? A já na to: Dala jsem si flašku portskýho, pár prásků a pak jsem přeřízla nějakýho chlapa.

B: Samé lži

C: Chtěl by mít taky nějaké tajemství, ale vždycky ho musí vyzvonit. Myslí si, že nevíme. Víme, na to vem jed.

M: Hlas volajícího na poušti.

C: A toho, kdo přichází po něm

M: Něco pořád překáží

A: Ještě tu je

C: Před třemi roky v létě jsem držela smutek. Nikdo mi neumřel, ale přišla jsem o matku.

A: A má ho zpátky.

C: Věřím na výročí. Věřím, že nálada se může opakovat, i když to, co ji vyvolalo, je třeba pitomé anebo malicherné. Ale tohle není ten případ.

M: Až budu starší, budu starší, a to bude věc

B: Hulím, dokud mi z toho není blbě

C: Řekla mi: to, co tě spojuje s tvou rodnou krajinou, je mýtus. A že prej jsem jakožto běloška a Angličanka osobně odpovědná za kolonizaci Austrálie. Usadila jsem ji tím že jsem ve skutečnosti Irka.

Poušť to je můj sen.

A: Černé na modrobílém

C: Když se probudím, říkám si, že jsem to zas dostala, anebo že mi ty krámy snad nikdy neskončí. Vždyť jsem s tím končila ani ne před třemi dny.

M: Sálá ze mě teplo.

C: Sálá ze mně srdce.

B: Necítím nic. Nic.
Nic necítím.

M: Je to možné?

B: Prosím??

A: Nikoho jsem neznásilnil

M: David?

(pauza)

B: Hmm

A: Jsem pedofil.

M: Vzpomínáš si na mě?
(pauza)

B: Vypadá jako Němec.

A: Mluví jako Španěl.

C: Hulí jako Srb.

M: Už si nevzpomínáte?

C: Na nic ze žádnýho z těch
chlapů

B: Ani bych neřekl.

M: Tak

C: To se nedá zapomenout.

M: Hledala jsem tě. Po celém
městě.

B: Opravdu ne.

M: Tak, tak.

A: Ale ano.

M: Tak.

C: Prosím vás, nechte toho

M: Konečně jsem tě našla.

C: Umřel kdosi, kdo neumřel.

A: A tak jsme se spřátelili.

C: Já za to nemůžu, nikdy jsem
za to nemohla.

M: Stejně se stane, co se má stát.

B: Kdes byla?

M: Tam i tady.

C: Jdi pryč.

B: Cože?

C: Teď hned.

M: Tam

A: Protože láska už z e své
podstaty po budoucnosti touží.

C: Jestli teď odejde..

M: Chtěla bych dítě

B: Nemohu ti pomoci.

C: Nic z toho by se nestalo.

M: Čas letí a pak ... Nemám čas.

C: Nic z toho.

B: Opravdu ne.

C: Nic.

A: Na dalničním odpočívadle, kousek za městem, nebo ještě vevnitř, podle toho z které strany to bereš, sedí v zaparkovaném autě na sedadle pro spolujezdce tmavé děvčátko. Její děda si rozepne kalhoty a z trenek mu to vyskočí nalité do ruda.

C: Necítím nic. Nic.
Nic necítím.

A: A když se pak rozpláče, její táta se omlouvá ze zadního sedadla: Hele, to mě fakt mrzí, obyčejně taková nebejvá.

M: Tady jsme už někdy byli, ne ?

A: Nezapomíná, i když si už na nic nepamatuje.

C: A od té doby už jen pořád někam zdrhá.

B: Nezastavila by ses někdy, abys mne svedla? Potřeboval bych být sveden starší ženou.

M: Já nejsem starší žena.

B: Starší než já, ne starší *per se*

C: Zamilovali jste se někdy do někoho, kdo neexistoval?

A: Tragédie.

B: Skutečně.

M: Ó ano.

A: A co bys chtěla?

C: Zemřít.

B: Spát.

M: Nic.

A: Ten autobusák to ale proseré. Zastaví, tak uprostřed silnice, vyskočí z kabiny, strhne ze sebe šaty a odkráčí ve směru jízdy. Jeho mrňavej zadek na slunci jen svítí.

B: Chlastám, dokud mi z toho není blbě.

C: Je všude, kam se vrátím. Copak neví, že to vím. Zním jeho auto i poznávací značku.

A: Naprosto nejsilnější jsi ve chvíli, kdy pochopíš, jak jsi bezmocný.

B: Celého mě to roztřeše, když to nemám.

M: Menzes

B: A když to mám, měkne mi mozek.

M: Běžela jsem makovým polem za dědečkovou farmou. Když jsem vrazila do kuchyně, našla

jsem ho, jak tam sedí s babičkou na klíně. Líbal ji na rty a hladil jí ňadra. Všimli si mě a moje rozpaky je očividně pobavily. -- když jsem to takřka deset let potom vyprávěla vlastní matce -- byla z toho úplně mimo a řekla mi: „To se nestalo tobě, ale mně. Můj otec zemřel ještě předtím, než jsi se narodila. A tohle, co mi říkáš, se stalo, když jsem tě nosila v břiše. Ale až do otcova pohřbu jsem nevěděla, že jsem těhotná.“

C: Na tahle poselství kašlem.

M: Někdo někde toužebně nařiká. Po mně. Volá po mé smrti.

B: Měl jsem v ní prsty, a jazyk v jejích ústech.

C: Chtěla bych žít jen sama se sebou.

A: Beze svědků.

M: Vždycky, když to vůbec nedává smysl, pochopíš všechno.

A: To není to, co si myslíš.

C: Ne, to není.

M: Zas a znovu ta stará zkurvená výmluva.

C: VYPADNI.

A: VRAŤ SE.

Všichni: ZUSTAŇ

C: Nedokážu to mít znovu.

A: Ubitej.

B: Ztřískanej.

M: Mám své stinné stránky, vím. Tak zelené, že by jeden nevěřil.

B: Dej si další drink a cigáro

M: Občas mě zneklidní tvar mé hlavy. Když pohledem zachytím její odraz v setmělém okně vlaku, prochází jím okolní krajina. Ne že by to bylo něco nezvyklého ... nebo znepokojujícího ... ten tvar mé hlavy, ale mě přesto znepokojuje.

A: Proč to děláš?

C: Znepokojuje mě to.

M: Je tak málo času.

C: Nenávidím smrad vlastní rodiny.

B: První pozice
Druhá pozice.
Třetí pozice.
Bingo.

C: I jako mrtvola budeš smrdět líp než teď.

A: Jistá Američanka překládala do angličtiny jakýsi španělský román. Požádala svého španělského spolužáka o názor na svoji práci. Ten překlad byl fakt příšerný. Nabídl jí, že jí s tím pomůže, a ona hned, že mu ten čas zaplatí. Odmítl. Navrhla, že ho alespoň pozve na večeři. Souhlasil. Jenže ona pak zapomněla a ten Španěl na svou večeři pořád ještě čeká.

B: *El dinere viene solo.
/Peníze přijdou samy/*

C: Sama

M: Než přijde láska.

B: To už nejsem já.

A: Stalo se ti někdy, žes koukal, kam nemáš?

M: Ted'

B: Nikdy

C: Ne

B: To je pěkné, uděláš mi taky?

M: Dělán je ze skořápek a lepidla.

B: Uděláš mi taky?

M: Skořápky, vteřinové lepidlo a barva.

B: Neptal jsem se, z čeho se to dělá, ale jestli mi uděláš taky.

M: Vždycky když si dám vejce, přilepím skořápku sem a nasprejuju to.

C: Vidí skrz zdi

B: U - dě - láš mi ta - ky ?

C: Další životy

A: Matka surově mlátící své dítě, protože málem vběhlo pod auto.

M: Přestaň o sobě uvažovat v kategorii „JÁ“ a zkus přemýšlet o „MY“.

B: Pojd'me /do postele/.

C: Ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne

A: Vynucované přání

C: Vyplač se ubohý vrahu

M: Rukavice si sundávejte až úplně naposled

B: Jsi lesba?

M: Ale prosimtě

B: Říkal jsem si, že možná proto nemáš děti.

A: Proč?

M: Zatím jsem nepotkala muže, kterému bych důvěřovala.

C: Jak proč?

B: Mně věříš?

M: Co do toho pleteš sebe?
Vůbec mě nezajímáš.
Nezajímá mě sebemenší ptákovina, která by se tě týkala.

C: Jak proč? Jak proč?

A: Nepiju. Nesnáším kouření. Jsem vegetarián. Neflákám se. Nikdy jsem nebyl se štětkou a kromě aftů jsem dosud neprodělal žádnou chorobu přenosnou pohlavním stykem. To mne, obávám se, činí vyjímečným, ne-li doslova raritou.

B: Hele

C: Tiše ...

B: Hele, můj nos

M: Co je s ním?

B: Hádej

C: Zlomený.

B: Nikdy jsem si nezlomil ani kůstku.

A: Jako Kristus

B: Ale můj fotr jo. V devadesáti si ho rozbil .Při autohavárii. To mi bylo osmnáct. A udělalo se mi tohle. Geneticky vzato, je to holý nesmysl, ale tady to máme. Tahle poselství se přenáší rychleji a úplně jinými cestami, než se nám může zdát.

C: Kdybych já byla ...
Kdybych já
Kdybych byla

M: POSPĚŠTE SI, JE ČAS

B: Myslíš si, že dítě počaté znásilněním bude trpět?

C: Ale je to prostě tak

M: Máš pocit, že se chystám tě znásilnit?

C: Ano

A: Ne

B: Ano

M: Ne

A: Ne

B: Ano

C: Ano.

M: Je to možné?

C: Na nikom už nevidím nic dobrého

B: Dobrá, byl jsem -- O.K., byl jsem, no dobře, byl jsem, O.K., dva lidi, jo

A: Okay

B: Někdy teď

C: Už brzy, brzy

M: Teď

A: Ale vzhled není všechno

B: To prostě nejsem já

A: Jeden mrňous si vymyslel kámošku. Fiktivní. Bral jí s sebou na pláž a tam si spolu hráli. Najednou z vody vyleze chlap a holčičku si odvedl. A ráno tam našli vyplavené dívčí tělo.

M: Souvisí to nějak s něčím?

A: Křečovitě sevřená dlaň plná písku

B: Se vším

C: Co spolu vůbec nějak souvisí?

M: Nic

A: Přesně

B: To je ta hrůza

M: Nic

C: Je tohleto to, co to je?
Je to to?

M: Jak dlouho ještě

C: Kolikrát

A: Kolik

C: Tobě hrábe

B: Nejsem žádný terno

A: Promiň

C: Vypadni

M: Hned

C: Jdi pryč

B: Omlouvám se

C: Běž

A: Promiň, promiň, promiň,
promiň, omlouvám se, fakt,
promiň. Promiň mi to

C: Proč

M: Znásilnil jsi někdy někoho?

A: Promiň, že tak dolezám

B: Ne

M: Proč ne ?

A: Jsou horší věci než pupek v padesátce

M: Proč ne ?

A: Bejt ve třiceti bradou vzhůru

M: Jsem ten typ ženy, o které se říká: to byla baba!

A: Otázka zní: Kde žiješ a kde chceš žít

M: Noc mezi panelákama -- a pořád někdo někdo chybí

C: Neumírej

B: Kurva, miluju tohleto město. Nechtěl bych žít jinde. Nedokázal bych to.

M: Kde to je?

C: Kde začínám?

A: Japonec zamilovaný do své virtuální přítelkyně.

B: Vypadáš celkem šťastně kvůli někomu, kdo neexistuje.

M: Kde skončím?

A: Zmatek nad zmatek

B: Zde

C: Hledám prostor a čas osvobozený od všeho, co se plazí, létá a bodá.

M: Uvnitř

A: Tady

M: Buď jím

C: Kdyby odešla -

M: Nechci zestárnout, vychladnout a zchudnout natolik, že si nebudu ani moci nabarvit vlasy.

C: Mívám smíšené pocity, takže dostáváš zmatená poselství.

M: Nechci se v šedesátce někde v garsonce bát pustit si topení, protože nebudu mít na nájem.

C: Jediné, co mě k tobě váže, je pocit viny.

M: Nechci umřít v osamění, aby našli jen moje vybělené až přijdou vymáhat nájem

C: Nechci tu zůstat

B: Nechci tu zůstat

C: Koukej zmizet

M: Kdyby se tak objevila láska

A: Nechte věci, ať se dějí

C: Ne

M: Hází mě přes palubu

B: Ne

C: Ne

M: Ale ano

B: Ne,ne

A: Ano

C: Ne

M: Ale ano

B: Nech mě jít

C: Už nikdy ti nechci kupovat vánoční dárky, protože se to musí.

B: Samo to jméno mohlo být fajn.

M: Nebud' naivní, myslíš, že máš ještě na vybranou?

B: Bolí mě záda

C: Bolí mě hlava

A: Bolí mě srdce

M: Neměla bys spát u topení

B: A kde bych měl spát já

M: Nechceš namasírovat?

C: Nedotýkej se mne

M: Neměla bych to dělat

A: Jeden dotyk

B: Copak tě ubude?

A: Izolovaný akt

M: Nesmím se připoutat

A: Naprosto přirozené

B: Dívat se na jinou lidskou bytost v tísní

C: Já cítím.
Teď cítím

M: Chtěl jsi, abych tě svedla.

B: Nepřipoutávej se ke mně

A: Nevděčníku

C: Jako děcko jsem ráda čůrala na koberec. Když začal hnít, svedla jsem to na psa.

M: Nikdy tě nepoznám

C: Nechtěj mě znát

M: Naprosto nepoznatelná

A: Ještě jsem tady

M: Potřebuji dítě

B: To je vše?

C: To je vše.

M: To je vše.

B: *Meni ni iz džepa, ni u džep*

C: Mami

A: Král je mrtev, ať žije král

B: Kdyby tohle měl být akt lásky

C: Nemůžu si vzpomenout.

B: Čí

C: Nikdy

A: Proč asi?

C: Mám v hlavě pusto

M: Čemu se směješ?

C: Někdo umřel

B: Máš pocit, že se směju?

M: Proč pláčeš?

C: Pro mě jsi mrtvá

B: Máš pocit, že pláču?

C: Budu brečet, jestli se budeš smát

B: Mohla bys být má matka

M: Nejsem tvá matka

A: děťátko

M: Ted', ted', ted', ted', ted'

C: Jsem jen zbytečná přítěž

B: Příležitostný toxikoman

A: Jedině ty

B: závislý na chorobném

A: To nejsi ty, to jsem já

C: Vždycky jsem to já

A: Chci spát vedle tebe, obstarávat nákupy, tahat ti tašky a říkat ti, jak strašně miluju být s tebou, ale oni mě pořád nutí dělat nejrůznější stupidity

M: To ne já, to ty

B: Píchání nemá smysl

M: Píchačky

C: plnit plán

A: a hrát si s tebou na schovávanou, oblíct ti své šaty a tvrdit, že se mi líbí tvoje boty. A sedět na schodech zatímco se koupeš, masírovat ti krk a líbat tvá chodidla, držet tě za ruku, a skočit pro jídlo a kašlat na to, když mi sníš moji porci dávat si s tebou sraz u Rudyho a vyprávět, jak to celý den šlo a přepisovat ti dopisy a tahat tvé krabice a smát se tvé paranoie a nosit ti kazety, o které nestojíš, a chodit na dobré filmy a chodit na mizerný filmy, stěžovat si na rádio, fotit tě, když spíš a doběhnout pro kávu, koblihy a sýr a jet do Florencie, pít o půlnoci kafe a nechat tě krást mi cigarety, a věčně hledat sirky, bavit se o televizních programech a chodit s tebou k očnímu, a snažit se nesmát se tvým vtipům, mít na tebe chuť hned po ránu, ale nechat tě ještě chvíli se

vyspat, líbat tě na záda a hladit tvou kůži a říkat, jak moc miluju tvé vlasy, tvé oči, tvé rty, tvůj krk, tvá nadra, tvůj zadek, tvou

a sedět na schodech a kouřit, než se vrátí tvůj soused, a sedět na schodech a kouřit, než přijdeš domů ty, dělat si starosti, když se někde zdržíš a být překvapený, když se objevíš dřív, nosit ti slunečnice a chodit na tvé večírky, tancovat až k padnutí a omlouvat se, když to spletu, být na vrcholu blaha, že se nezlobíš a prohlížet si tvé fotky, a přát si znát tě odjakživa a slyšet v duchu tvůj hlas, cítit tvoji kůži na své, bát se, když se zlobíš a jedno oko ti zrudne zatímco druhé zmodrá a vlasy máš šejdrem a takový ten orientální výraz, ujišťovat tě, jak jsi báječná, držet tě v náručí, když dostaneš strach, nenechat tě ve štychu, když tě něco zraní, dostávat na tebe chuť, jen jak tě ucítím a urazit tě, když se tě dotknu, brečet, když

jsem od tebe a brečet, že jsem s tebou, slintat blahem a zalykat se na tvých nadrech, klepat se v noci zimou, když mi ukradneš peřinu a potit se, když ne, tát, když se usměješ a rozplývat se, když se směješ, nechápat, jak přišla na to, že tě odmítám, když tě přece neodmítám, a jak tě to vůbec mohlo napadnout, že bych tě dokázal odmítnout, ptát se, kdo vlastně jsi, ale brát tě, jaká jsi a vyprávět ti o andělovi stromu, který se proměnil v toulavého mládence a potom přeletěl oceán, protože tě miloval, a psát ti básně a divit se, proč mi nevěříš, a prociťovat všechno tak hluboko, že pro to snad ani není slov, a koupit ti kotě a pak na ně žárlit, protože se mu věnuješ víc než mně, a zdržovat tě v posteli, když už musíš jít, a brečet jako malej kluk, když nakonec odejdeš, a hubit šváby a kupovat dárky, o které nestojíš, a zase je odnášet a ptát se, kdy se tedy vezmeme, abys mi řekla že

nikdy, ale já se zeptám zas a znova, protože ty si asi myslíš, že to nemyslím vážně, ale já to vážně myslím, už od té chvíle, co jsem to vyslovil poprvé, a bloudit po městě a uvědomovat si, jak je bez tebe prázdné, a chtít přesně to, co ty, a mít pocit, že ztrácím sám sebe a přitom vědět, že s tebou jsem v bezpečí, a přiznat ti o sobě i to nejhorší, ale snažit se dát ti ze sebe to nejlepší, protože o nic menšího nestojíš, a odpovídat na tvé otázky, ačkoli bych radši mlčel, a říkat ti pravdu, i když se mi do toho vůbec nechce, a být za každou cenu upřímný, protože vím, že to máš ráda, a myslet si, že už je po všem, ale vrátit se zpátky těch deset minut předtím, než mně definitivně škrtněš ze svého života, úplně zapomenout, kdo jsem a snažit se přiblížit se ti, protože učit se tě poznávat je nádhera, taková dřina se nakonec vyplatí, a mluvit s tebou chabou němčinou a ještě horší

hebrejštinou a milovat se s tebou ve tři ráno a nějak nějak nějak prostě předat něco z té všepohlcující nesmrtelné nabízející bezpodmínečné všeobsažné a srdce naplňující inspirativní setrvalé a nekonečné lásky, kterou tě miluji

C: /šeptem, jakmile A domluví/ to musí přestat, to musí přestat, to musí přestat /nahlas/ to musí přestat, to musí přestat

A: Copak to *nechápu?* Máme na starost *důležitější* věci.

C: Je to čím dál horší

A: Ztratil jsem se, kurva, já se ztratil v hromadě ženskejch krámů

B: Včera chtěla dítě

A: Víš co udělám, až mi dáš kopačky?

C: Tiše

B: Hele

C: Ticho! Jsem tu, abych si vzpomenula potřebuji si vzpomenout, je mi smutno a nevím proč

A: Jsi pořád bezva, ale když's přišla, tos byla super-bezva

C: Nebezpečné, paralyzované k srmti vyděšené děcko

A: Jak v ní vztek rostl, strhávala ze sebe víc a víc šatů a byla čím dál menší šance, že mi dovolí přiblížit se k ní

B: Mám z toho blbýho pocitu zatraceně blbej pocit

A: Jsem tak sám, kurva, tak sám

C: Já to nebyla

A: Nejsem

C: Pochopil

M: Zatlač, ještě, povol, zatlač

A: To je ta ženská s očima plnýma smrti, pro kterou jsem chtěl zemřít

C: Má bílé vlasy, ale z nějakého důvodu -- snad kvůli těm bílým vlasům, netuším, kolik jí může být

M: Sluncem zalité krajiny, pastelové stěny, příjemná klimatizace

A: Snažím se pochopit, ale nechápu

C: Před očima velký naducaný polštář zkouším se napojit, najít samu sebe
vetkanou do té sterilní tkaniny

A: Kdy to skončí?

C: Pak polštář ze zeleného froté, naprosto nevhodný, abych na

nich vystavovala kus sebe sama, zejména ne ty části, které ukazují jí

M: Máš problémy ve vztazích s muži?

A: zaměstnaný štěstím, zaměstnaný štěstím, zaměstnaný štěstím

M: Udržuješ vztahy s muži?

B: To málo, co jsem chtěl říct, jsem už řekl

a je to únava opakovat to znovu, do prdele, nejde o to, do jaké míry je to skutečně pravda, beztak je to ta jediná sjednocující myšlenka, na kterou se lidstvo zmohlo

A: Jak mě můžeš TAKHLE opusit?

C: Ten smutek nemá s chlapama nic společného, ztratila jsem se, anebo umírám

A: Dávno předtím, než jsem vás směl zbožňovat celé, zbožňoval jsem ty střípky, které jsem zahlédl

B: Ta žena s dračíma očima

A: modrýma dozelená

C: jen modrýma

A: jsem bez hudby, bože, tolik bych chtěl hudbu a mám jenom slova

B: *Du bist die Liebe meines Lebens*
/Jsi jediná láska mého života/

A: Proč na mě kašleš

B: Něco ve mně kope jako bastard

C: Tupá bolest na solaru

M: Byl jsi někdy hospitalizován?

A: Fuj, to je asociace

C: Chtělo by to zázrak, aby mě zachránil

M: Nač?

A: Šílenství

C: Anorexie, bulimie

B: Cokoli

C: Ne

M: Nikdy

C: Promiň

A: Pravda je prostinká

C: jsem Zlo, jsem zatracená, pro mě není spásy

A: Smrt není povinná

B: Hnusím se sám sobě

C: Deprese není na místě. Totální emocionální kolaps je očekávanou minimální satisfakcí za ponižování druhých

A: Zbabělost se přece už nenosí

C: Nemám odvalu

B: Myslím na tebe

A: Sním o tobě

B: Mluvím jen o tobě

A: Nemůžu tě jednoduše škrtnout

M: To bude v pořádku

B: Zapadáš mi do mého systému

M: jen žádné divadýlko

C: jednoho krásného májového jitra

B: To není ono

C: Mohla bys být moje matka

M: Nejsem tvá matka

C: Mám pocit viny a nevím proč

A: Zachrání mě jedině láska. Anebo zničí.

B: Zítřka nebo pozítří si narazím někoho jiného, ačkoli současný poměr má skoro parametry vztahu

C: Venku, ve sklepě, v posteli, v autě

M: Pokračuj

B: Jestli nechceš, abych chodil, nepřijdu. Stačí říct, že ti to nevadí. Samozřejmě, že vadí, ale proboha aspoň to neříkej. Pak se uvidí. Tak

M: Za ohradou

A: Za hranicí bolesti

M: Zacíl, zamiř, pal

B: Užívám si každou šanci

C: Koupím si nový magneták a prázdné kazety

B: Bez výjimky

C: Má sice nějaké starší, klidně by mi mohly stačit, jenže pravda nemá nic společného se skutečností a jde přece o to (pokud vůbec o něco jde) zachytit pravdu

A: Jsem tak utahanej

C: Tíhnu k bílé na bílé a na černé a přitom mi to myslí v perfektním technickoloru, nutí mě to k bdělosti a strhává sladkou peřinu neviditelnosti vždycky, kdykoli se přemlouvám, abych roztránila svoji mysl do nicoty.

B: Většina lidí

<p>A: Jde dál</p> <p>B: Vzchopí se</p> <p>C: Jde dál</p> <p>B: Vzchopí se</p> <p>A: Mám vykotlané srdce plné tmy</p> <p>C: Živá nahrávka</p> <p>M: Nic než prázdnost</p> <p>C: Věčně nespokojená</p> <p>A: Jediný dotyk</p> <p>M: Nahrávka</p> <p>C: Zvedá se mi žaludek, když se mě dotkne</p> <p>M: Chudáček, ubohá láska</p> <p>C: Necítí nic. Nic.
Nic necítím</p> | <p>B: Vrátil jsem se</p> <p>C: Kdyby vypadla</p> <p>A: Umírám</p> <p>M: Toho zneužívání už bylo dost</p> <p>C: Všude červi</p> <p>B: Nikoho jako ty nenajdu</p> <p>C: Na cokoli se podívám zblízka, hemží se bílými larvami</p> <p>A: Přibývá černé</p> <p>C: Otevřeli ústa, jsou i tam, pomalu postupují dolů hrdlem</p> <p>B: Něco se stalo</p> <p>A: To je šok</p> <p>C: Snažím se je vytáhnout, ale jsou stále delší a delší. Nebere to konce. Spolknu je a tvářím se jakoby nic</p> | <p>B: Nepozorovatelně pomalu a zároveň v mžiku</p> <p>A: Nic zvláštního</p> <p>B: Věčně se vracím</p> <p>A: Něco tak strašného bývá zpravidla jediné součástí rituálu</p> <p>M: Vyslov to</p> <p>B: Vysvětli to</p> <p>A: Zdůvodni to</p> <p>B: <i>Besos brujos que me matan</i>
<i>/Smrtonosné polibky</i>
<i>čarodějnic/</i></p> <p>C: Modrý námořnický obleček, co jsem nosila v šesti, elastický modročervený pásek přes boky, nylonové ponožky, zaschlé strupy na obou kolenou, kovová kostra sedačky mezi nohama, David</p> |
|---|--|--|

A: NE

M: Nemohu tě mít ráda, protože nemám proč si tě vážit

C: Za vzorné chování -- láska až za hrob

M: Dobíhala jsem letadlo, psychicky připravená na to, že ho nestihnu, zatímco můj milenec ano. Letadlo havaruje a on zemře. Nevěděla jsem, co s tím. Jestliže zmeškám, předtucha se naplní, ale jeho vystavím smrtelnému riziku. Naopak zrušit proroctví znamenalo nastoupit do letadla předurčeného havarovat.

A: A jak to dopadlo?

M: Začala znovu

A: Začala znovu

C: Fialový ohříváč mne škrábe na nohou

A: Cokoli, jenom ne tohle

C: pohledný čtrnáctiletý blondák, palce zastrčené za okraj džín popuštěných přes boky, modré oči plné slunce

B: Chlape, jsem z toho nemocný, hotovej chcípák

C: Cos to udělal?

A: Nic, nic, nic se neudělal.

M: Na tom nezáleží, protože tě nemá ráda.

A: A já celý roztřesený jen kňučím vzpomínkou na to, kdy mě ještě milovala, tehdy, kdy jsem ji mučil, kdy jsem pro ni v sobě ještě neměl ten prostor, než jsme se tak fatálně spletli. Po pravdě řečeno, ten první moment, co jsem ji uviděl, se její oči plné slunce smály a mě, než

jsem se rozběhl navždy pryč, rozechvěl smutek

B: Začít znovu, začít znovu

M: Dokonči to

A: Díval jsem se na její prsa

C: Balón mléka

M: Dříve či později

C: Bublina krve

B: Tak i tak

C: Vířící krve

B: Proudí mi do úst

C: Hustá žlutá krev

A: Má bolest je nic ve srovnání s její

C: Ale, ale, ale

A: (A to je směrodatné)

C: Pořád se vracím

B: Máš takový vliv

M: Temný b-ží anděl

C: To není ten, kterého bych chtěla

A: Příšerně mi scházíš

C: To je moje panenství

B: Chybí mi naše souložení

C: Přijít o panenství ve čtrnácti někde ve slatinách -- násilní mě, dokud se neudělám

M: Někdy teď

B: Už brzy

A: A do té doby tě milovat

M: (a potom)

C: Mám děti, přicházejí muži, bojuji jako lev, ale oni mi je berou, procítám, muži, přišli, říkají, v noci, říkají

A: Neříkej mi ne. Nemůžeš mi říct ne. Vždyť je to tak osvobozující mít znovu svou lásku, ležet v posteli objímáná, hlazená, líbaná a uctíváná srdce ti poskočí, jen co zaslechneš můj hlas, všimneš si mého úsměvu a ucítíš za krkem můj dech srdce se ti rozbuší sotva jen vstoupím, abych tě viděl, přilehnu, použiju tě, zamrdám si a zlomím ti srdce, protože ty jsi mi ho zlomila už předtím, a budeš mě milovat čím dál víc, až přijde den, kdy to už neunesíš a tvůj život se stane součástí mne samotného a zemřeš v osamění, protože já si vezmu, co budu chtít, a pak se vypařím. Budem si kvít. Je to tam a vždycky to tam bylo. Život, jak ho cítíš, nemůžeš popřít.

Zasranej život posraným navrch i vespod. Teď jsem tě ztratil

C: ZÍSKAL

B: Teď když jsem našel tebe, musím najít taky sebe

C: Pohládl mi ruku a usmál se

M: Dobrotivý B-že, láska, to je jako vyrazit si se špacírkou

B: Jedna z těch tváří, které jsem si nikdy nedokázal vybavit

A: Zapsali jsme se v hotelu a předstírali, že se jdeme milovat

C: Oči, šepoty, stíny a temnoty

M: Kam jdeš, s kým se stýkáš, co děláš?

B: *Jebem radoznale /Seru na zvědavce/*

A: Chci se dostat tam, kam chci

M: Nemohu to mít podruhé

A: Milovali jsme se, pak se pozvracela

C: Nikdo mi nepomůže, ani má vychcaná matka

A: Přešel jsem dvě řeky a namočil se jen v jedné

M: Zavřu oči a vidím ji zavírat oči a vidět tebe

A: Výkřik narcisa a skvrna výkřiku

C: Viděla jsem otce, jak mlátí matku špacírkou

A: Skvrna

C: Ozvěna

A: Skvrna

B: Je mi líto, žes to viděla

C: Mně je líto, že to udělal

A: Zoufám ze zoufalství

M: Jen žádnou lítost

A: Přisahám, nesnesu pohled na tebe

C: Já nic neudělala, nic

A: Já nic neudělal

C: Chci se i fyzicky cítit stejně jako psychicky. Hladová

M: Ubitá

A: Zlomená

C: Kupuje mi sadu make-upu, barvu na tváře, rouge a oční stíny. Maluji si na obličej modřiny, krev, škrábance a podlitiny a zrcadlo pomažu temně rudě. FUJ.

A: Mám milenkou smrt, ráda by se přistěhovala

B: Co to má znamenat, co to má znamenat, co to má znamenat, cos to řekla?

C: Být ženou, buď ženou, TÁHNI DO PRDELE

M: To není dvakrát v pořádku roztoužit se ve chvíli, kdy je ten druhý opilý, že ani nevidí

B: Jdi do prdele

C: Chtěla jsem mu jen vysvětlit, že se nechci vyspat s někým, kdo to ani neocení, a jak pak pro mně nesnesitelné následující ráno, ale odešel dřív než jsem stačila dokončit větu

M: QED

C: Pořád spí s tátou

A: Hry, které hrajeme

M: Lži, které vyslovujeme

B: Tvé vlasy jsou dílem B-žím

A: Vietnamská holčička, její celá existence dostala smysl v oněch třiceti vteřinách, kdy zpocená a s otevřenými ústy utekla ze své vesnice

C: Nikdo mne nedokáže nenávidět víc než já sama

A: Nejsem to, co jsem, ale to, co dělám

M: To je otřesné

C: Je to pravda

A: To na co jsem přísahal, to bych nikdy neudělal, to na co jsem přísahal, to bych, to bych

M: Všechna ta bolest

C: Navždy

B: Až dosud

A: Na život mých vlastních dětí, na jejich lásku

M: Musíš tak chlastat?

B: Nikotin nezabijí dost rychle

C: Můj smích - bublina beznaděje

M: Pravidlo číslo jedna

C: Žádné záznamy

M: Žádné dopisy

A: Žádné účty za odpoledne strávená po hotelích, žádné účty za drahé šperky, žádné telefonáty domů a absolutní klid

C: Žádné pocity

B: Žádné emoce

M: Sexuální zdrženlivost a jepičí paměť

C: Přišla jsem o střeva

A: Zmítá se mezi hanbou a pocitem viny

C: Zmatek nad zmatek

A: Však ona ví

B: To prostě nejsem já

A: Suvenýry od vraha zahod'

M: Všechno je jasné

C: Nové děvče, nová láska

B: Nic jsem neudělal, nic

C: Nic jsem neprovedla

M: Za ohradou

A: B-že odpusť, chci být čistý

C: Řve na mě, jen aby viděla, co teď ze mně je

M: Pokračuj

C: Proč mě nikdo nemiluje tak, jak bych si přála?

M: Mohla bych být tvá matka

A: Nejsi má matka

M: Už brzy

B: Hned

C: Předtím jsem předstírala, že orgasmy mám, to je poprvé, co jsem dělala, že orgasmus nemám

A: Pode dveřmi vytéká kaluž krve

M: Proč?

A: Cože?

C: Jak cože?

B: Co?

M: Jak začne být štědrý, milý, ohleduplný a šťastný, vím že má poměr

C: Myslí si, že jsme blbé, že nic nevíme

M: To už je třetí osoba v mé posteli, jejíž tvář mi uniká

B: Já sám

A: Jen to, jaký jsem

C: Nedá se nic dělat

M: Rozděl, lituj a panuj

C: Ta tajemství mě unavují

M: To zkrátka nejsem já

C: Má v jednom kuse nervy nadranc a věčně by si přála narodit

se jako černochoch, jako muž, přitažlivější

B: Obětuji se

C: Přinejmenším alespoň přitažlivější

B: Obětuji své srdce

C: Nebo alespoň výjimečná

M: To ale není skutečná oběť

C: Nebo, prostě, kurva, něco jiného

A: Křehce a k zalknutí

C: Vzdá tu každodenní frašku přemýšlení, co přijde za chvíli, jen aby se náhodou nevynořila otázka, a co dál v nejbližších čtyřiceti letech

A: Pořád tě miluju

B: Proti mé vůli

C: Mluví o sobě ve třetí osobě, protože samotné pomyšlení, že je to, co je, že by mohla být sama sebou, je něco, co její hrdost nedokáže unést.

B: Zkurvená pomstychtivost

C: Je chorobně, smrtelně posraná sama ze sebe, ale přála by si, přeje si, tolik si přeje, aby se něco stalo, a ona začala konečně žít

A: Jsem hned daleko příjemnější, když si s někým něco začnu

C: Můžeš se už leda zabít, pokud už dávno nejsi mrtvá

M: To ten její pocit viny

A: protože už vím, že zklamání je pouhé nic

C: Dvě ženy u paty kříže

B: Květy se otevírají slunečnímu záru

A: Tvář řvoucí do pustin nicoty

B: To je skutečnost, to je skutečnost, smrtelně vážná skutečnost

M: Privátní ikonografie, kterou nerozluštím

A: To jde mimo mě

B: Mimo mě

C: Mimo

B: Je rozdíl mezi skutečností a pojmenováním. Nejsem s to to pojmenovat, ale je

M: prázdno

A: hnus

C: bílo

B: Miluj mě

A: Provinění nebere konce jako mrtvolný puch a nic mne nezabaví toho oblaku krve

C: Zabil's mou matku

A: Byla už mrtvá

M: Když mně nutíš, abych tě zneužívala, budu tě zneužívat.

A: Zemřela

B: Lidé umírají

M: To se stává

C: Můj celý život představuje čekání na bytost, kterou jsem posedlá, a celé týdny protrpím jen pro těch patnáct minut našeho dalšího setkání

A: MNO

C: Zapisuji pravdu a to mě zabíjí

B: Na útěku

M: Není kam utéct

C: Nenávidím slova, která mne drží naživu

Nenávidím slova, co mi nedovolí zemřít

B: Vyjadřují moji bolest aniž by ji zlehčovala

C: Ha ha ha

B: Ho ho ho

M: He he he

C: Odmítám být sebou

A: Přicházíš o rozum před mýma očima

M: Nepozorovaně se to vymklo zpod kontroly

B: Nech mě

M: Běž

A: Tu holčičku nestálé surové výstupy rodičů paralyzovaly. Kolikrát prostála celé hodiny na záchodě, jenom proto, že ji jejich hádka zastihla právě tam. Došlo to tak daleko, že z ledničky vytahala lahve mléka a naskládala si je všude tam, kde ji to mohlo později uvěznit. Rodiče nechápali, proč v každé místosti nacházejí láhve zkyslého mléka.

M: Proč?

C: Co?

B: Proč co?

C: Cože?

M: Proč pláčeš?

A: Nic nového pod sluncem

B: Nedala ses odbýt

C: Pořád jsem to já

M: Věděla's to celou dobu

B: Nějak se to vymklo

C: Čím jsem tě ztratila?

A: Odkopla jsi mě

C: Ne

M: Ano

B: Ne

A: Ano

B: Ne

C: Ne

A: Ano

(pauza)

B: Ne

C: Ne

M: Ano

B: Ne

C: Ne

A: Ano

C: Ne

(pauza)

A: Ano

C: Ne

B: Ne

M: Ano

A: Ano

M: Ano

C: /vydá krátký jednoslabičný výkřik/

(pauza)

C: /vydá krátký jednoslabičný výkřik/

B: /vydá krátký jednoslabičný výkřik/

M: /vydá krátký jednoslabičný výkřik/

B: /vydá krátký jednoslabičný výkřik/

A: /vydá krátký jednoslabičný výkřik/

M: /vydá krátký jednoslabičný výkřik/

C: /vydá krátký jednoslabičný výkřik/

(Pauza)

M: Když mi nic neřekneš, nemohu ti pomoci

B: Tohle místo

C: ES3

A: Jsem uvázaný jako zvíře

C: Mlč nebo ubližuj

B: Vyber si

C: Nesnaž se mi nacpat žaldek, když nedokážeš naplnit mé srdce

B: Myslím na tebe jen jako na někoho, kdo už není

M: Snížená odpovědnost, sexuální dysfunkce, stavy úzkosti, bolesti hlavy, předrážděnost, poruchy spánku, instabilita, dávení, průjmy, třes, pocení, záškuby

C: Tím trpím teprve teď

M: To bude v pořádku

B: To se spraví

A: To nevadí

C: Oddělej mě anebo uklid'

A: Život ještě nikdo nepřežil

C: A nikdo taky neví, o čem je noc

M: Stalo se ti někdy, že ses ocitl na nesprávném místě?

C: Ne

B: Nikdy

A: Ne

C: Jestli pojdu tady, zabily mě pořady v televizi

A: Lhal jsem kvůli tobě, proto tě nemůžu milovat

M: Nepožádáš

A: Nevyžebráš

B: Učit se, učit se, učit se, já to nedokážu

C: Rozsvěcejí každou hodinu, aby se přesvědčili, jestli ještě dýchám. Snažím se jim vysvětlit, že spánkový deficit je jedna z forem mučení

B: Zas a znovu

M: Jestli spácháš sebevraždu, budeš se mset vrátit a projít si to všechno znovu

B: Stejná lekce, pořád dokola

A: Nezabiješ (se)

C: Marnost nikoli přítelnost činí nedotknutelným

M: Slýcháš hlasy?

B: Jen když se na mě mluví

A: Zmučené duše vyprahlých úst

C: Nic mi není, vím jenom, že život nestojí za to ho žít

A: Ztratil jsem víru v upřímnost

B: Ztratil jsem víru v ...

M: Předpažíme, vzpažíme a upažíme

C: Ztracen

A: Nenávidím utěšitele i utěšovaného

M: Pohyb

C: Nevěřím

M: Nemiluju

C: Ven, ven, do čeho?

A: Zkurvená jáma polovičaté lásky

B: 01573304

C: Do píči, já jsem daleko nasranější, než si myslíš

A: Jak ti mám věřit, když tě nemohu respektovat

C: Poctivá už dávno nejsem

A: Vzala jsi mi to, nemohu tě milovat

M: Zpět k životu // Vzhůru do života

C: Volné parkovitě, které nedokážu opusit

B: nebem nad městem burací strach

M: v noci spí mezi paneláky odcizení

C: mezi auťáky na odpočivadle

B: mezi dnem a noci

A: Musím být tam, kde mám

B: Nech

C: mě

M: jít

A: Venkovní svět je značně přečeňován

C: Kéž zhyne den mého narození nechte noc děsit se vlastní tmou

kéž Jitřenka se nikdy nenarodí a její zřítelnice nespatří nového jitra
neboť jsem nedověřela bran lůna matčina

B: Už je tu, čeho jsem se obával

C: Miluji tě

B: Potřebuji tě

M: Já tě potřebuji víc

C: Potřebuji změnu

A: Náš vztah je na poblití předem nalinkovaná nuda

M: Toužím po skutečném životě

B: skutečné lásce

A: zakořeněné a rostoucí ke světlu

C: A co má, co bych neměla já?

A: Mně

B: To, co chci, chci s tebou

M: To. Prostě. Nejsem já.

A: Žádné tajnosti

M: Pouze slepota

C: Miluješ někoho, kdo neexistuje

B: Zisk

M: Ztráta

C: Světlo

B: jestli umřeš, jako by mi vypreparovali kostru. Zkolabuju a nikdo nebude vědět proč

C: Mocht se tak od tebe osvobodit

B: Kdybych byl

M: Ne, to není ono

A: Rozhodně ne

B: Tak jsem to vůbec nemyslel

A: Zlomil jsem jí srdce, co víc si ještě přát?

C: Vizi

M: Světlo

C: Bolest

A: Světlo

M: Zisk

B: Světlo

C: Ztrátu

B: Kruh je jediné geometrické těleso definované svým středem. Ani vejce ani slepice. První byl střed. Obvod až po něm. Země má údajně svůj definovaný střed. A každý cvok, který to ví, si může jít, kam ho napadne s vědomím, že střed ho podrží, že neletí na oběžnou dráhu. Ale zapochybuj o středu, povrch se rozplizne, rovnováha je v tahu. Rovnováha je v tahu, rovnováha je, děťátko, v tahu.

C: Mohla bys být má matka

M: Nejsem tvá matka

B: Mám zlomenou páteř života

A: Proč je světlo dáno i ubožákům

C: Vrať mi ji

A: a život zatrpklým

B: Kdybys byl tady

M: Jsem tady

A: jako ostrý letní stín

M: Pohyb

C: Miluju ji, chybí mi

B: Mám to

C: Proč jsem neumřela hned při narození?

M: Vystupuje z lůna

B: vydechuje

A: hýbe se uprostřed stínů a mlhy

M: Bolest je stín

A: Stín mé lži

C: úhlený kámen věků

B: Nejsi v jádru zlá, jen moc přemýšlíš

C: Dovol mi se schovat

M: Smíš

C: Mohla bys

B: Budeš

M: Jde se

A: Už nikdy se nezapřísáhnu Kristem

B: Jestli ztratím hlas, je po všem
// napojím se

M: Ještě jsi tady

B: ale já nechci

C: Ne teď

M: Je to jako čekat, až ti narostou vlasy

B: *Estás astravesada como el día Miércoles*
/Jsi jako středa/

C: To jsem já. Trvalý pohyb. Žádný klid. Ne to nebo ono. Věčně z extrému do extrému. Rozpětí.

B: Sladké

A: Jediný dotyk

B: k posrání sladké

M: Záznam

C: Kam se poděla moe osobnost?

A: Na to jsem už starý

M: Nemohu tě méně milovat

B: Nemohu tě milovat víc

M: Být naprosto upřímná

C: (jsem já vždycky „naprosto upřímná“?)

B: Už si neber
(pauza)

C: To se nikdy nestalo
(pauza)

A: Někdy považujeme za euforii pouhý nedostatek žalu

M: Ničeho se neboj

B: Všechno nebo nic

C: Ani jedno, ani druhé

B: Naprosto všechno

M: Nic

C: Jsem emocionální plagiátor,
kradu cizí bolesti a skládám si z
nich tuu vlastní, až dokud

A: Nevzpomínám si

B: Čí

C: Všech

A: Třeba jsi v pořádku

C: Třeba jsem v prdeli

A: B-h mne požehnal Kainovým
znamením

C: Tíže

B: Nevím

M: Rande

A: Nevím

B: Osud

C: Nevím

A: To je trest za prohranou sázku

M: Pořád se vrací

B: Zas a zas

A: Věčný návrat

B: Jestli přijdu o hlas, jsem v
prdeli

C: Ser na to, tvař se nadšeně,
nebo se tě zřekne vlastní matka

M: Otevři skřítkovi Uspavačovi

A: Můj život není nic zvláštního

C: Sled náhodných událostí, tak
jako ostatní

A: proud směřující do slaného
oceánu, bodá, bodá, ale nezabíjí

M: Pro mě jsi mrtvá

B: Projev lásky

C: Ty nejsi má matka

A: Byli jsme všeličím

B: Něco cvaklo

M: Nikdy bych byla neřekla, že
jsme se milovaly

B: našla ji

A: milovala ji

C: ztratila ji

M: konec
(pauza)

C: Něco uniklo

A: ven z města

B: ještě před tím průserem

A: nad městem

C: jiný sen

M: přešla jsem řeku tekoucí ve stínu

B: *In den Bergen, da fühlst du dich frei*
/Na horách se cítíš tak volně/

M: Jediné přání

C: mírné léto a mírnou zimu

B: žádné války, žádné záplavy

C: Kolabující hvězdu obklopí temnota

A: Dlouhý hluboký spánek s tebou v mém náručí

C: Asimilování ale ne vyhlazení

A: Mír

M: slaboučká záře z neznámého zdroje

A: Nazlátlé moře pod narůžovělou oblohou

M: nad mořem zní vzdálený zvon

B: oblaka táhnou, z toho poznávám, že jsem na Zemi

C: Vlny se dmou jako tep srdce
/pauza/

B: Jsem tady, znovu, jsem tu, jsem tu, ve tmě, zas

A: Na pokraji nicoty

B: Tady jsem

C: Drž mě za ruku

A: sláva Otci na výsostech

M: Pravdu máš za sebou

B: Pro tebe se vzdám všeho

C: Na světlo

A: které bylo na počátku

C: po temnotě

M: a bude i nadále

B: Na světlo

A: Se soumrakem se to vždy vrací

B: Získat čas

A: Vrací se to

M: za cenu ztráty světla

A: vrací se to sem

C: Tučné a zářící a k smrti, k smrti, k smrti jasné nebe

M: Nedokážu tě zachránit

A: a čisté

C: další životy

M: smotané do klubíčka

B: žádněj pičus to nedokáže

A: doruč mou duši na meči

B: když se zasním, procitnu

M: Sama

A: Nelze rozumět všemu

C: Nemívám žádné sny

B: Získat světlo

C: Přešla jsem řeku

M: Za cenu ztráty času

C: Zbavit se paměti

M: zbavit se touhy

C: polož se, nic nepodnikej, nic nemluv

A: Nepozorovaně

C: Když už ani sny nejsou soukromé

B: nejlepší je zapomenout

A: zřídkaivé projevy bezdůvodné radosti

M: dělala jsi to u řeky

všichni: ZAPOMENOUT
(*pauza*)

B: Znásilni mě
(*pauza*)

M: Je to možné?

C: Léčíte tělo, ale duši mi nevléčíte

A: Jsem tak utahaný

B: Pořád se vracím

M: Buď někým

C: Utěsni, přetři a přelep pohled na mou tvář

B: Můj život je ve zpětném pohledu černobílý

M: celý

A: jádrem zákona by mělo být „dělej, jak myslíš“

M: Teď

A: Láska je zákon, vědomá láska

C: Necítím nic. Nic.
Nic necítím

A: Satane, můj pane, jsem tvůj

B: /*tiše, vytrvale, během promluvy A/*
ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne / ne,
ne, ne, ne,

A: Nezapomínejte, že poezie je jazyk sám pro sebe.
Nezapomínejte, že zatímco některá

slova volají po trestu, jiná
vyžadují postoj.

Pamatuj na dekórum.

Pamatuj na dekórum.

(ticho, pauza)

B: Zab mě

(pauza)

A: volný pád

C: do světla

B: prudkého bílého světla

A: svět bez konce

C: Pro mě jsi mrtvý

M: Sláva, sláva

B: a vždycky budu

A: šťastný

B: neskonale šťastný

C: šťastný a svobodný